

ROMEIKO ENSEMBLE FEATURED IN *ELEFTHEROS TYPOS* IN ATHENS, GREECE

March 22, 2007

Romeiko Ensemble was featured in a full page article in the Athens newspaper *ELEFTHEROS TYPOS*. The article described the history of Romeiko Ensemble since its founding by Byzantine musicologist George Bilalis, a detailed discography of all of their recordings, and his work with other historical musicologists such as Ioannis Arvanitis, to transcribe and perform authentic medieval Byzantine chant from original manuscripts.

ELEFTHEROS TYPOS also commissioned a compact disc including hymns from the Holy Week "Bridesgroom Service", the "Akathist Hymn" and the "Lamentations Service" which was included in the Sunday edition, delivered to over 10,000 subscribers.

ΥΜΝΟΙ ΚΑΙ ΨΑΛΜΩΔΙΕΣ ΑΠΟ ΤΟ ROMEΙΚΟ ENSEMBLE

Από τον Ακάθιστο στον Νυμφίο

Μια μοναδική παραγωγή με τροπάρια από τις πιο κατασκευαστικές ακολουθίες της Εκκλησίας προσφέρει σήμερα ο «Ε.Τ.»

Μια μοναδική ευκαιρία να αποκτήσει μια ξεχωριστή παραγωγή δίνει στο αναγνωστικό του κοινό σήμερα ο «Ε.Τ.».

Η εφημερίδα προσφέρει, μια μέρα πριν ακουσθεί στην εκκλησία η λειτουργία του Ακάθιστου και λίγο πριν από την εβδομάδα του Νυμφίου, το CD «Από τον Ακάθιστο στον Νυμφίο» και περιέχει ύμνους και τροπάρια από τις πιο κατασκευαστικές ακολουθίες της Εκκλησίας μας.

Το CD «ενώνει δύο γεγονότα της Ιστορίας των Βυζαντινών: τον Ακάθιστο Ύμνο, το άσμα στην Παναγία που κράτησε άυπνους τους Κωνσταντινουπολίτες δύο φορές που κινδύνευσε η Πόλη, και τον Νυμφίο, πέντε πρωινές ακολουθίες γεμάτες στίχο και μουσική για το Πάθος του Χριστού», λέει στον «Ε.Τ.», από την Αμερική όπου βρίσκεται, ο πρωτοψάλτης, μουσικολόγος και καλλιτεχνικός διευθυντής του ψαλτικού συνόλου Romeiko, το οποίο και αποδίδει τους ύμνους, κ. Γιώργος Μπιλάλης.

Το CD ενώνει δύο γεγονότα της Ιστορίας των Βυζαντινών: τον Ακάθιστο Ύμνο, το άσμα στην Παναγία που κράτησε άυπνους τους Κωνσταντινουπολίτες δύο φορές που κινδύνευσε η Πόλη, και τον Νυμφίο, πέντε πρωινές ακολουθίες για το Πάθος του Χριστού

ΓΙΩΡΓΟΣ ΜΠΙΛΑΛΗΣ: Ο πρωτοψάλτης, μουσικολόγος και καλλιτεχνικός διευθυντής του ψαλτικού συνόλου Romeiko μιλά στον «Ε.Τ.» για τον κατασκευαστικό Ακάθιστο Ύμνο, το ποίημα του 6ου αιώνα, και τον Νυμφίο.

ROMEIKO ENSEMBLE

Το ψαλτικό σύνολο Romeiko ιδρύθηκε το 1993 στη Φιλαδέλφεια των Ηνωμένων Πολιτειών από το δρα Γιώργο Μπιλάλη, ο οποίος πήγε στην Αμερική για μεταπτυχιακές σπουδές στην πλαστική χειρουργική. «Σκοπός του Romeiko είναι, ό-

πως λέει ο ιδρυτής του, η ανάγκη να παρουσιάζει, αλλά και να διατηρήσει την ψαλτική τέχνη της Κωνσταντινούπολης, η οποία εδώ στην Αμερική, για διάφορους λόγους των μεταναστών, παίρνει στην Εκκλησία μια απόχρωση προτεσταντικού χαρακτήρα.

Όταν δηλαδή μπαίνουμε στην Εκκλησία ακούμε ένα όργανο και μια 4φωνη χορωδία να τραγουδάει.

Το Romeiko έχει ως στόχο πιο συγκεκριμένα την διατήρηση της μουσικής κληρονομιάς διασώζοντας τον αυθεντικό ήχο των ψαλτικών παραδόσεων της Κωνσταντινουπόλεως.

Κάτι που γίνεται εφικτό και με την υποστήριξη του δασκάλου φωνής Γιάννη Πετρόπουλου».

Το συγκρότημα ξεκίνησε τις δημόσιες εμφανίσεις του το 1994 συμμετέχοντας σε διεθνή φεστιβάλ, γκαλά, κοντσέρτα, ιερές τελετές σε εκκλησίες και τεκέδες και άλλα πολιτιστικά γεγονότα στην Ευρώπη και την Αμερική.

«Στην Ελλάδα το Romeiko έχει εμφανισθεί δύο φορές, το 2005 στο Κορωπί, έπειτα από πρόταση του δήμου της περιοχής, και το Δεκέμβριο του 2006 στην Εθνική Βιβλιοθήκη».

Η δισκογραφία του ψαλτικού συνόλου περιλαμβάνει τα εξής έργα: «Sounds of the Parthenon» (1996), «Thy Cross we adore» (2000), «Της σκυής το έγκλημα» (2001), το οποίο κυκλοφορεί και στο εξωτερικό με τίτλο «He cometh at midnight», «Βηθλέμ ετοιμάσου» (2002), η «Λειτουργία σε ήχο Α'» (2005).

BYZANTINA ΑΜΦΙΑ

Μεγάλο ενδιαφέρον παρουσιάζει η ένδυση των ψαλτών που αποτελούν το Romeiko: «Είμαστε οι πρώτοι στο νεότερο ελληνικό χώρο που ξαναφτιάξαμε τα άμφια που φορούσαν οι ψάλτες του Βυζαντίου και ειδικότερα οι ψάλτες του αυτοκράτορα», επισημαίνει ο κ. Γιώργος Μπιλάλης.

«Οι ψάλτες του παλατιού, επειδή συνόδευαν τον αυτοκράτορα και στις δημόσιες εμφανίσεις του, είχαν κάποιες ειδικές στολές».

Στο κεφάλι είχαν καπέλα, τα οποία σύμφωνα με τις περιγραφές ήταν ή κωνικά που ονομάζονται σκιάδια ή θολωτά και ονομάζονται σκαράνικα, από τη λέξη κράνος ή κάρα.

Αυτά τα ψαλτικά ενδύματα εξέλιπταν μετά την Αλωση της Πόλης (1453) αφήνοντας τον ψάλτη να εκτελεί τη μουσική του στις εκκλησίες ενδεδυμένο με ένα μαύρο ράσο. Με τη συνδρομή της ενδυματολόγου Fatima Peters από την Αμερική, ανακατασκευάσαμε τα ψαλτικά άμφια όπως ακριβώς περιγράφονται στα χειρόγραφα (ψευδο-Κωδινός) και απεικονίζονται στα αειγραφικά θέματα του Ακαθίστου Ύμνου (15ος αι.).

Αυτή την εποχή ο κ. Γιώργος Μπιλάλης πραγματοποιεί έρευνα στην Εθνική Βιβλιοθήκη, ετοιμάζοντας τον κατάλογο όλων των μουσικών χειρογράφων της Βιβλιοθήκης.

«Πρόκειται», όπως μας λέει, για «500 χειρόγραφα 1.000 σελίδων τον καθένα». Μια εργασία που αποτελεί μοναδική προσφορά στον τομέα της μεσαιωνικής μουσικολογίας.

λης. Πρόκειται για ένα σύνολο το οποίο αποτελείται, όπως μας ενημερώνει ο κ. Μπιλάλης, από είκοσι συνολικά άτομα, Έλληνες και Αμερικανούς, 10 ψάλτες, 5 ισοκράτες και 5 οργανοπαίκτες, καθώς, εκτός από τη βυζαντινή μουσική, το ensemble αποδίδει, επίσης, κοσμική μουσική.

ΗΧΟΙ ΤΗΣ ΠΟΛΗΣ

Το Romeiko με τις καλλιτέλεδες φωνές των κορυφαίων ψαλτών του μας ζωντανεύει μουσικά το ταξίδι «Από τον Ακάθιστο Ύμνο στον Νυμφίο», με συνθέσεις που έρχονται από κείνη την εποχή φιλιτραισμένες με το πχόχρωμα της Πόλης του 19ου αιώνα. Ο κ. Μπιλάλης μιλώντας μας ειδικότερα για το περιεχόμενο του CD σημειώνει:

«Το CD περιέχει και τους 24 όικους από το Α μέχρι το Ω του Ακάθιστου Ύμνου, το οποίο είναι ένα ποίημα του 6ου αιώνα. Η απαγγελία των

οίκων γίνεται από τον εφημέριο του Καθεδρικού Ναού, Ειρηνναίο Νάκο, ενώ η εφύμνια Χαίρε Νύμφη - Αλληλούια ψάλλονται σε συνθέσεις του κορυφαίου μουσικολόγου και συνθέτη Γιάννη Αρβανίτη. Μέσα από την ποίηση του Νυμφίου παρελαύνουν επώνυμοι ποιητές, η Κασσιανή στο τροπάριο της για την αμαρτωλή γυναίκα σε σύνθεση του πρωτοψάλτη Σμύρνης Νικολάου (†1860), Ερχόμενος ο Κύριος σε σύνθεση του πρωτοψάλτη Ραιδεσιού Γεωργίου (19ος αι.) και τα δημοφιλή εγκώμια, τα οποία αποτελούν ποίηση της υστεροβυζαντινής εποχής (13/14ος αι.). Πρόκειται για περισσότερο λαϊκά ακούσματα, τα οποία όλοι οι χριστιανοί έχουν ακούσει στις εκκλησιαστικές λειτουργίες».

